

betaillerede Regler for Udøvelsesmaaden af Fiskeriet i Limfjorden, medens Lovforslaget for de øvrige Fjordes Vedkommende overlader Udstedelsen af deslige Forrifter til Administrationen giennem lokale Regulativer, da turde det være tilstrækkeligt at henvise dels til den Forskjel, der paa Grund af Limfjordens Udstrækning og Omfanget af Limfjordsfiskeriet er mellem denne Fjord og enhver af Landets øvrige Fjorde og Vig, dels til de historiske Forhold, der nu en Gang have udviklet en Lovgivning for Limfjorden, som vistnok bør bibeholdes og vil kunne have sin Betydning ogsaa for Lovgivningen for de andre Fjorde, idet den som et legalt Regulativ vil kunne tjene som Forbillede for de Regulativer, der ville være at udfærdige for disse.

De i Lovforslagets her omhandlede Paragrafer optagne Bestemmelser ere i det Hele overensstemmende med de nu gjældende Regler. Med Hensyn til de enkelte Afvigelser bemærkes følgende:

§ 19 er bleven behandlet under § 8, hvortil her henvises.

§ 20. Det i Loven af 29. Decbr. 1857 § 2 brugte Udtryk: at binde „over“ de autoriserede Skjelde er blevet forandret til at binde „efter“ Skjælden som et mere forrett Udtryk, da Maskerne nemlig ikke kunne bindes over de paagjældende Skjelde. Den Skjelde, Garnet bindes over, maa nødvendig være lidt større end den autoriserede, der ellers ikke vil kunne passe i Masken efter Bindingen, paa Grund af den Plads, Knuderne optage. Et Lovgivningen ej heller har tænkt sig, at Maskerne skulde bindes over Skjælden, finde vi bekræftet ved D. L. 5—10—45, som nævner Skjelde „og“ Næbtor, ikke „eller“, og dermed viser, at der er Forskjel paa disse Gjenstande. Skjælden, som er rund, kan ikke bruges til at binde over, men anvendes kun af Kontrollen til Prøve, som Normen for Minimum; Næbtor derimod bruges til selve Garnbindingen og maa, for at være hensigtsmæssigt dertil, have en mere fladtrykt Form med en skarpere Kant for Knudernes Sammendragning.

§ 21. Den Bestemmelse, at Overgangen fra en mindre til en større Maskevælde skal tages af eller foregaa paa det for den mindre Maskestørrelse bestemte Mennesmaal, er nødvendig, da, hvis det Modsatte blev tilladt, Overgangen kunde langdrages saaledes ind paa Mennesmaalet for den større Maske, at det aabnede Vej for Glufion. Paragrafens Slutningsbestemmelse er absolut nødvendig for at undgaa Strid ved Maalingen og grundet i, at Redskaber i Almindelighed føres til Liget saaledes, at Maskerne komme til at staa i Firtant.

§ 22. I Henseende til denne Paragraf henvises til Motiveringens af § 6.

§ 23. Det er fundet rigtigere at optage den her omhandlede Bestemmelse som en almindelig Regel i Stedet for, som i den nu gjældende Lovgivning, at gjentage den med Hensyn til hvert enkelt Redskab. Ved Begyndelsesordene „hvor ikke særlig Gjennem dertil have“ er navnlig tænkt paa de matriculerede Bundgarnstaber og koncessionerede Baadrætssteder samt til saadanne Tilfælde, hvor Fiskeriets Udøvelse nærmest hviler paa privatretlig Udkomst.

Afstanden fra Laers og Bæltes Udløb i Fjorden er sat til 100 Favne i Stedet for 50 Favne, der er den for Tiden fastsatte Afstand. En Afstand af 100 Favne, der ikke er noget stort Maal for Forholdene i Havet, synes nemlig ikke at være længere end hvad Næmedet med Bestemmelsen, at holde Afgang til de første Vandløb aaben for de deri legende Fisk og at besytte den ved disse Vandets Udløb staaende Yngel, kræver.

§ 24. Medens Udvalget iøvrigt har forment, at den almindelige Lovgivning for Limfjorden bør være anvendelig for alle Fjordens Vig og Smaafjorde, turde den særlige Stilling, „Rilen“ allerede indtager i retlig Henseende, saavel som dens ejendommelige Naturforhold tilstrækkelig begrunde, at der for samme udfærdiges en særegen Fiskerivedtægt.

§ 25. Med Hensyn til §§ 25—32 inkl. skulle vi i Almindelighed bemærke, at det vigtige Sildefiskeri fornemmelig i Limfjordens østlige Del mellem Hals og Løgstør Grunde, som siden Vestershavets Gjennembrud 1825 ved Agger lidt efter lidt er gaaet tilbage og nu kun er Snygge af hvad det var i forbums Dage, i sin Tid var nærmest koncentreret i Ribe Bredning og Aggersund og i de af Strømmens Løb dannede dybere Indflaringer mellem Grundene og mellem disse og Landet. Overalt anbragtes der Bundgarn til Fangst af den indstrømmende Sild, og traad Virksomhed fandt Sted paa Sjen som paa Landet, hvor Silden gjællede og nedfattedes til Videreførselse langt ud over Landets Grændser. Fra Aalborg udfiskedes til sine Tider mange Skibsladninger til østersøiske Havne, ligesom store Partier afgik til Bestindien, hvor Plantageejerne an-